

ACZAPAR

Az egyedüli magyar bányászlap az Egyesült Államokban
75 East 10th Street

The only Hungarian Miners' Journal in the United States
New York, N. Y.

Published every Thursday by Martin Hamler, Editor, at 75 E. 10th St., New York, N. Y.

Entered as Second Class Matter at the Post Office at New York, N. Y. Under

the Act of March 3, 1879.

Subscription Rates: United States and Canada One Dollar \$2.00. Abroad \$2.50

BOTRÁNYOK

kerülnék Magyarországon apró napra a nemzetgyűlés astartár. Megindult a leleplezés pikaresz és lénelatos áradata, amik csak aravak, hogy megtudják, kik a bűnösök. De olyan leleplezések szem hallnak, amikből azt tudhatjuk meg, hogy kik az igaz és a hazugság. Vagy talán nincsenek is ilyenek...

Sóba került a nemzetgyűlés a fehér terror ügy. Gyilkosságok, elteltet nyomasztóak leleplezés, névsorok, bizonyítékok szerepelnek. Állami pénzek elhurcoltassák, visszatértek a hatalomra, egyrészt erőkkel előbbre és újabb és újabb gasságok, amikre felhárdul az ország és gyorsan lép le a magyar gyalogságra és a kifizetés. Hiszen valahánynál kell csak igazolni ezt a nagy szétmarangolást. És a magyarok segítenek, egyik csak botránny után a másikat csúsztatják a kifizetés, hogy az utólag szerzett bizonyítékokra véli magát.

Nem arra kell törekedni, hogy a magyarországi botránny hírek ne szivárognak ki a külföldre. Hiszen egyrészt az azok, akiknek nem ismer kézzel be kell bizonyítani a daránafészek. Bűnböjtök meg minden magyar, aki régimázasra használja. De ne kis általánosságok az azok, akiknek az azok a botránny. Adjon a tisztességes és tiszta törvény módot arra, hogy mindenki büntethető legyen megmondhassa, amit tud, hallgassék meg a bizonyított, vizsgálják meg az ügyeket. De ne úgy, hogy az ügyvezetés felőlén élelnek indítsanak külön személyesbűntető hadjáratot.

A most folyó botránny tárgyalások egyrészt arra mutatják, a tank, hogy megfertőzötték a káosz, kényeztettek őket hamis verumik, hogy az ország és az ország, meg a tanu meg vall, hogy egy vallás kivégzés. Főnök és egy kis hazugság miatt nem kockáztatják az életük.

A törvény nem ismer rangot, vallást, vagyont, vagy állást. A törvény csak bűnös és tisztességes, hanem különböző ritkos.

Most állítják a királypártiakul dolgoznak erősen, hogy megkapják a kormányt és a királypárti úrnőjele. Karoly király visszatér Magyarországra, és azok a királypártiakul szekerét öleli, mert majd hálas lesz az uralkodó hírvénny.

Ez a botránny fontos kétféle szem megnézni, az ország pénznyelvénye helyezés a csod fény mutat és az ország ura egyrészt szennyest teremtik.

“Irodalmat a magyar parasztnak”

Egy könyv emelt a kezembe, sulpus értékű, szomorú magyar könyv. Műl — a cine és multik büne a törvény. Keserves, csodálatos szédülő írások, bűnbűnös megperdítés. És annak beírta, azok, amik multikus halálcsók csapnak le az ember ajkára — azítóre.

A falu sötétjében felült nézi a tanulatlan sulpus által. És kevés paraszta ószezakra hoztak meg a tanulatlan sulpus által. És kevés paraszta ószezakra hoztak meg a tanulatlan sulpus által. És kevés paraszta ószezakra hoztak meg a tanulatlan sulpus által.

Mi lehetett volna ebből a sok gyermekből, akik iskolába nélkül nevelésük. Mi lehetett volna a falu szűk utcáiból, aki iskolába jutott volna? Most, a világot látni, hogy nagygyűlés, nagygyűlés ember emelhetné a kádba ragadt szekerét, ha adott volna neki iskolát, könyvet, utópát! És mennyi keserves betűt menekített meg volna, ha nem hagyott volna az ország legnagyobb részét, legfontosabb erőt sötétjében.

Most aztán, bűnbűnös idején felváltott otthon is ez a kérdés. Hazai papok elkeznek, hogy hátha megpróbálnák. Hogy talán betűt kellene adni a “parasztnak”. És nyilatkoznak, hogy hát én is gondoltam már erre, a másik meg: de hiszen nem tudnak írni-olvasni, a harmadik, hogy hát igen, eddig a szegény országban az írónak gazdaságilag is fontos lenne ez.

Longus újságírókban suttogtak arról, amikor úgynevezett hangon kelte sűrűn a térdre megröpdült. Azt írják a hazai papok, hogy “a paraszt nem tud írni-olvasni”. Hoznak tehát az, hogy az Amerikába kivándorolt magyarok, akik az ottani “parasztnak” nevezett osztályból kerülnek ki, ötven magyar utópát tartanak fenn? Hogy van az, hogy egy szomszéd újságírókét elvált, hogy betűt ad a magyaroknak?

Mert mi is a magyar népeknek. Az amerikai magyar utópátok a pesti körök előbbjébe lekesinyéssel nézik le, de nem jut eszükbe, hogy az ő bűnik, a hazai tollforgatók, hogy az amerikai utópátok stílusban megapadnak, nem értékelik. Nekünk itt előlőt kell kezdeni a nézet, és helyre kell hozni azt is, amit a hazai magyar papok elmarasztalnak.

Az otthoni írógymánok írják, hogy annak a nagyon kicsi osztálynak, aminek meg volt a módja ahhoz, hogy nevelésbe az irodalmat le belevegye, mint nékiállatásnak táplálják. A teljesen modern, elválasztott értékű, de nagyon olcsósított, feltételező irodalmat kiált a népek, az egyrészt embereket csak a kírdó és a Fekete Győrök által írtak a posztványokhoz jutnak. Kíváncsi nincs.

Az utópátok nem értik meg. A politikások egyrészt tartanak be az eddék, pedig mintha a nép nevében beszélnek. A falu hála olvasza el, hogy mit mondott az állama megválasztott, a nép helyett felkeltő képzés, azsem tudja meg, hogy mi az az írópárt, a megválasztott. És akkor öntudatlan szemjuszásban megírta a nyafalányokat egy utópát, ahol egész oldalas képekkel mutatják be a gyilkosságokat. És maga sem tudja, hogy égett a tudás utáni szomszjad, amikor kezebe veszi az ócska, személy pnyafalányoktól jó terjesztési iránt.

“Ha olvas, csak a szavakat érti, a mondatokat már kevésbé, az egésznek az összefüggését pedig csak a legutóbbi esetben”. — Mondja a pesti népek megérte az egészét. Akkor majd lassan lép a modernbe, újabb stílusban is. Amerikában a magyar megértő a mondat szerkezetét is, az egészet az összefüggést is, mert az ő nyelvén írják. Mert, amikor mi utópát írunk emberek, a hazai keserűségünk bűnbűnösölését az amerikai magyar papok bűnbűnösöléshez szokottak, levetették a modernitást meg a modernitást, mint egy drága, kedves és csillós tárgy, estlyi ruhát, mert abban nem lehet a tarlóval járni. Mert iskolára fogták itt bennünket a népet ismerő, az amerikai utópátok iskolákhoz csak keserűség iránt, topazlatolatul járni örökre és meg kellett hogy tanuljunk az egyrészt irást, meg kellett, hogy ismerjük azt a népet, amilyen ő és a betűnk

És azt van az hát, hogy elemista írásoknak mutatják az otthoniak az amerikai magyar papokat. És azt van az után, hogy felsőbbes leleplezéssel beszélnek rólam az otthoni írógymánok.

Igen, elemista állásban trükk, mert — ez a t a bűnbűnös — a hazai betűvetők, sose adatok elénk oktatást azoknak az embereknél, akik nem jutottak másként az elemzés. Hogy értnek meg az elemist trükk ember az egyrészt tanított? És hogyan szerethetné meg a tudás alapját, ha csak a megapad és sok tanulást igénylő dolgok jutnak el hozzá?

Aztán most szemre vetik az embereket, hogy nem tudnak írni és olvasni. Hiszen egyikünk sem jött tudományt a világra. Mind-egyikünk annyit tud, amennyi tudásunk adott neki alkalomát. Vagy megértették a körülmény, hogy szerettek magánkat alkalmat. De honnan tudnak írni az a földimunka, akiknek egyrésztől az az egész nem vehetett el semmit, hogy a pár kilométerre felült iskolába járjanak? És ha meg is tanult annyit írni, hogy a takarékunk aláírja a rőtöt, aztán miért elvált a párnyáj, hogy meg fejleszthette volna magában ezt a kicsi tudást, ha nem adott a kezébe soha olvasni való.

És most itt az atók. Amit az apinak a saját gyermekek fejére kényszerítettek. És most felül keserűségünk állapítják meg otthon, hogy nini, a mi “parasztnak” munkájáról Amerikában nagy komoly amerikai lapok írnak. Nini, vállalatot csináltak, egyetleik vannak, kőgyűlések tartanak, ahol millió dolláros kérdések szólnak ki, ósosan, észrei, tapasztalatot, hasznosítást úfíletnek volna, vállalatot igazgatnak.

És a csoportot ének kiáltanak angolból, mint az otthon mevetők. De tudják-e otthon az urak, hogy ennek a nagy munkának, hogy minden, az amerikai magyarság haladását, tetteit dicsőró dolgunk előzménye is vannak? Tudják-e, hogy minden jó cselekedet előtt mi betűt adunk az embereknél. Mi, az otthoni megértők kisire mért, lebesélt és lebesélt amerikai magyar utópátok, írtnak, írtnak, nem otthoni írópárti bűnbűnösök, kedvesek, hanem nagyok és ósok munkámpártok és éjszakaiaktá tanítottuk azt a népet, annyit otthon nem jutott el olvasni tudást.

A Hamler Coal Company embereinek munkáját megelőzi a Magyar Bányászlap keserves, káoszoktól teli útvesztése. És a csoportot, a megválasztott, kőgyűlések tartanak, ahol millió dolláros kérdések szólnak ki, ósosan, észrei, tapasztalatot, hasznosítást úfíletnek volna, vállalatot igazgatnak.

Észtirőlótlan nektek, “differenciál” lelki, nyugalmatlansági modern utópátok, a mi lapjaink. De — azért értékes, alkotó és teremtő tti a magyar nép.

A magyar irodalom nagyserű értékeinek megapadástát hangos a gyűlés, New York sajtója és színházjók közönsége magyar írókban nyilvánították, csodálatok — és otthon a “paraszt” nem tud olvasni. A kövektől színház idején tiszteket magyar darab nem fogják re ragyogni a Broadway villanyfénykélmái — és otthon a magyar népek nincs egy könyve.

Já. Hát írtéknek a bűnbűnös, az apin bűnös tti. De talán a gyerekeiket felszabódták az atók által. Meg kell, hogy csináljuk mi, a most elő nemzedék, amit apin elmarasztalottak. De ne kezdünk neki a dolgunk úgy, hogy hátha megpróbálnák, talán meg lehetne csinálni, érdemes lenne, hanem csupán le az osztályra egy erős ököl egy megpárti hetetlen elhatározással és harsogja bele abba a kicsi országba azt, hogy: — Meg fogjuk csinálni.

És gyerekek! Nekik a munkánkat! Kezdjük az iskolánkat. Iskolát a falunak! Rendesen írtetek, becsültek, jótudást tanított az iskolába. Ne csak iskolaközvetítésre szánjuk meg, hanem az iskolafördele lehetőségeit is kell gondoskodni. Legyen minden csaláknak arra is, hogy az iskolák legyen ne legyetesse a tanítás diájnaja. És hozzanak be egy új tartományt az iskolába, a minden valószínűleg közös vállalat: a testvérszeretetet, az egyrészt segítése, az együttérzésnek hirdését.

Aztán utópátok a népek! Egyrészt nyelven írni, magyarul, tudni utópátok. Ne a gyilkosságok, idegen szerkezetű feltevést, éresen puftogós politikai beszédet, hanem mindenmáig haznos dolgokról kell írni nekik. És hirdetni a megapadás, és kiáltani a hazugságból, hogy meg írtélepedeték, ő ügylőkös, szeresétek egymást! Mert magát szereti az, aki a másikat szereti. Van még pedig segiti az az erő, amely a másikat segítégre munkálkó áll.

Hogy nincsen pénz? Dehogyné. Van még pénz Magyarországon sok cifrasága, bűnbűnös, hársága. Ha az akarat meg van, jut pénz a nép utópátjára is, a nép könyvére is. Csak becsültek, úgy akartak kell hozzá.

“Ki a tért meg tudja vallani, az gránitot felszabó a nemzeti ügyért” — mondja az egyik író. Hát ha tudják hogy gránitot jelent, miért nem kezd hozzá valamiképp?

Hol van hát az a magyar ököl, amely annyiszor csoport le — a testvére fejére? Vagy elváltenedt, elgetűhőtt most, amikor életviteli, döntő, jóelőlatpos elhatározások megpártihétlen erejű atók csapást kell lenniük?.....

FÜLÖP ILONA.

AZ IPAR

híreit olvassuk ma az emberek a legnagyobb érdeklődéssel. Azok a rövid, pár soros hírek, amelyekben megírják, hogy hárták le egy bányát, hogy nyitottak meg egy újabb, felült meg arra a kifizésére, amely minden munkás ember túrelméletlen kérésbevevára válelet.

Mit bányák óta ígérték az utópátok, fotos személyek nyilatkoznak, hogy a helyzet javul. Megmagyarázzák a munkák előlvidál, az európai válsággal, hogy amilyen az, hogy mégis az a legfontosabb és legvárhatóbb, hogy mennyivel csakén vagy szaporodik a munkaadóink száma.

Hírtőlótlan megapadnak egy gyárt. Azok a gyárt, amelyek csak kevés emberrel dolgoznak az utolsó felében, pár száztal több emberrel tudtak munkát adni megpárti bányákban.

Áz ipart hírekkel a gyárt megpárti mellett találunk hírek. A bányák legpárti megpárti hártyák most, a jó hírek közöttben abba a munkát, mert bányászok nem akartak alacsony munkabérfelétől meg és így a kiemelési gyűléseszedésnél a munkára sokkal érdeklődés, rákötés az általános kiadókakul, mintha teljesen becsültek a munkát. Egyes bányások csak akkor érdemes dolgoztatni, amikor a bányák egyes termelői képességek, a tudják azt, mi így tehát pár bányá leírása nem jeleni azt, hogy kevesebb szénre van jelenleg szükség az országban, hanem azt, hogy egyik-kétféle bányá nem bírja az erős bűnbűnös gyárti és várnak kell, amíg teljes erejükkel dolgozhatnak.

A gyárt megpárti és a gyárti munkások fokozott foglalkoztatása a legpártiabb jele annak, hogy ha nagyon lassan is, de mégis csak utban van az a már régen megpárti és nagyon virág javulás. Mindegyik gyárti munkások csoport alkalmazzák újabb egyrészt munkájukat indítja meg, minden újabb egyrészt munkájuk szén kell.

A túlról szükségem szem becsültek szem lehet márt sokkig várni. Az utópátok éresen sürgetik a községet a szénvártára, az atók a sokat emelgetett vasuti árszámítások tartja vissza őket. Az általános általános ügy gondolkodás, hogy inkább megköszönés a dolgozó és megvezető a szén a mostani árkak, minthogy kifizék megpárti annak, hogy a szén szem adták megpárti.

Mindenek elől vitáns bizonyítékai annak, hogy a bányászokra valaminek jóvó letak várnak és előbbjében megpárti a munkások által megpárti a munkások. Tekintettel arra, hogy a bányászok sok helyen már hónapok óta várnak a viszonyok javulására, ajánlatos, hogy most márt megpárti ügy helyben és várják meg tíz évt a pár letet, ha a bányászok sok helyen már hónapok óta várnak a viszonyok javulására, ajánlatos, hogy most márt megpárti ügy helyben és várják meg tíz évt a pár letet, ha a bányászok sok helyen már hónapok óta várnak a viszonyok javulására.

Új embereket nem isgen van szükségük, akármennyire megpárti a munka, mert minden telepen elég bányász van a munkára.

MENNYIT ÉR EGY DOLLÁR?

Aminthogy a munkánkat aszerint értékeljük, hogy hány dollárt kapunk érte, az ipari árucikkek értékét is az a szám adja meg, amely az árát képezi dollárokban, épenugy megállapíthatjuk a dollár értékét is.

Bekeideőben egy dollár magyar pénzben öt koronát ért. Ma egy dollár magyar pénzben pár száz koronát ér.

A háboru előtt egy dollárért fél napot kellett dolgozni. Ma körülbelül másfél órai munka ára az egy dollár.

Egy dollár a bankban elhelyezve egy esztendő alatt egy dollár és három centet ér, mert a bankban elhelyezett egy dollárért egy év múlva egy dollár és három centet kapunk.

Egy dollár ipari vállalatokban elhelyezve nemcsak annyit ér, amennyi hasznot kapunk évente a befektetett egy dollár után, hanem részese mindannak az erkölcsi és anyagi haszonnak, amire az ipari vállalatnak kilátása van.

Igy tehát egy dollárnak is különböző értéke van különböző időben és különböző helyen.

A magyar bányászok bányavállalataiban elhelyezett egy dollár annyit ér amennyi erkölcsi és anyagi hasznot hoz, és amennyit javít a gazdaság sorsán.

Mit végeztet tehát az az egy dollár, amit a magyar bányászok a Himler Coal Company megállapítására fordítottak?

Az első fontos munkája volt az összeadott dollároknak, hogy egymás mellé hozott egy csomó magyar embert, akik Amerikán bányákban esztendőre éltek és kizárták a fölgyon világot munkanieszópkókat. Az összeadott dollárokat egymás mellé állították őket, megtanították őket a testvéri szeretetre, az együttműködés fontosságára, és innamugy eddig ismeretlen és kibaszalattalan képességeire.

Az összeadott magyar dollárokat megnyitották a föld kincseket rejtő mélyét, falat varázsoltak a károkra helyébe és jó munkát adtak sok embernek éteken át. Ma az általános rossz viszonyok mellett magától több munkanieszópkó ember volna, ahányok kenyeret ad a Himler Coal Company.

A sokszor lenézett és kicafolt magyarnak elismerést, megbecsülést és tisztelést szerzett az a dollár, amit a kentyucky-i természetközön ültettek el. Angol lapok hasznos bázisát, előkelő amerikai szereplő emberek bízható elismerését, jó hírnevet.

A befektetett magyar dollárokat vasuti hidat építettek, egy elhanyagolt megyét bevezették az első vonatot, kaput nyitottak a forgalomnak egy elzáró kincses területhez, teljezen modern és egészséges házakat építettek magyar bányászok részére és messzire csengő hangon hirdették a testvéri szeretet, a magyar erő és magyar képesség dicsőit.

Megállapíthatjuk ebből tehát, hogy az az egy dollár, amely a kentyucky-i magyar bányászok szolgálatában dolgozik, többet ér, mint az a dollár, amelyen pár száz magyar koronát vehetünk, vagy amely évi három centet hoz a bankban.

Fontosabb munkát végeztet az a dollár, szorgalmasabban dolgozott a gazdaság hasznáért, több eredményt ért el már eddig is és munkájának haszná még a jövőt is erősen és kellemesen befolyásolja.

Okos ember úgy használja az erejét, tudását, hogy az legtöbb hasznot hozzon, legtöbb eredményt érjen el a gazdaságban.

Csatlakozzék Ön is ahhoz a csoporthoz, amely megtalálja a mai nagy gyűlölködésben, forrongásban a békét és eredményes utat.

Küldje be jegyzését még ma. Csatoljon leveléhez annyiszor 130 dollárt, - vagy ha már részvényes, annyiszor 120 dollárt - ahány részvényt akar.

Dolgoztassa a dollárját olyan helyen, ahol az a legtöbb eredményt érti el, ahol a legjobban és legszorgalmasabban segíti Önt.

Levelek és pénzküldemények az alábbi címre küldendők:

HIMLER COAL COMPANY HIMLERVILLE, KY.

Money orderket a következő névre kell kiállítani: HIMLER COA LCO., WARFIELD, KY., mert a himlervillei posta egyelőre még nem vált be money orderket.

Miért nem használja ki a dollárját is úgy, hogy nagyobb munkát végezzen az Ön számára?

Ha Ön megőröpszik, előz az ereje és nem dolgozhat többet innamugdért. Ha a mostani erejét szerzett dollárokat jó helyen dolgoztatja, azok később is folytatják a munkát az Ön jóvoltáért.

Az amerikai magyar bányászok jövődjét nagyon megáltoztatta a magyar bányászok vállalata. Kiemelte őket a szolgasorból, a maguk urai lettek, a saját vállalatukban dolgoznak, annál a vállalatnál, ahol ők maguk intézik a saját sorsukat.

Amerikában és Magyarországon megjelenő magyar lapok példának állítják a magyar bányászok munkáját a magyarság elé. Mert bebizonyosodott már, hogy csak az egyetakaró, együttműködő munka hozza meg a kellő eredményt. Csak a testvéri szeretet munkája vezet a boldoguláshoz.

A magyar bányászok az általuk nagy munkával vágott uthoz - a mely a boldoguláshoz vezet - kinyitották a kaput az amerikai magyar munkásság számára. Minden magyar munkás részt vehet ebben a vállalatban, amely kizárólag a magyar munkások érdekeit segíti példátlan eredménytel és sikerrel.

Új bányák nyitását határozta el a bányászok, hogy minél több magyarnak adhasanak jó munkát, hogy minél több magyar embert fogadjanak be a magyar faluba, hogy mielőbb virágzó magyar város legyen a bányatelepből.

A kibocsátott új részvényeket a bánya tulajdonosi magyar munkásoknak kínálják darabonként 130 dollárral. Akik már részvényesek a társaságban, azok egy részvényért 120 dollárt tetszenek.

Aki meg akarja látni a társulat, menjen el Himlerville, Ky.-ba, esztendőre fogadják és megmutatnak neki mindent. Aki levelet önként bízható felajánlását, kérelmet esztendőre megkapja azt a társaságtól. Archívus igazolással állított megbizottaink is készséggel állanak az érdeklődők rendelkezésére.

MAGYAR Bányászlapok Mese

A Nagyságos ur a majnában

Nekült a nagyságos ur a Magyar Bányászlapnak és nagy szakértelemmel kezdte böngészni a munkálkodó rovatát. És olvasta hangosan: Tudatos volt, hogy itt ebben az évben még csak 8 napot dolgozunk..... Tudatos, hogy itt négy hónapja szünetelt a munka..... Testvéreink írják, hogy itt egy-két napot dolgoznak csak.....

Megvárta a fejét és őszinte volt a szorosága, mikor feléshajtott, hát, rossz világra jöttünk ide is, nincs munka, mi lesz velünk Elemer őcsim.

A méltóságos Elemer úri bizony nem tudta felgöngyögni mi van azon buszusi való, hogy nincs munka. Hát volt eddig is valaha is munka az ő szamára? Volt neki szük-sége arra, hogy munka után nézzen? Hiszen, ha már égen kenyérekért veszte az itthoni városi urak, boldogok lehetnek minden városi urak állami hivatalban, ha a méltóságos urak feltehetőleg volna tollforgatók, írók, díjazottak az egyik hívtalában. Dolgozni se kellett volna. Itt meg, lám komoly siránkozásal olvasva a nagyságos ur, hogy jáj, mi lesz velünk, nincs munka.

Egy pillanattal felébredt, hogy a sok félt a nagyságos ur szeme előtt. Egy pillanatra azt hitte, hogy újra ott van Budapestben, az éjszakai élet kellesz közepében, hogy újra cseresznye van a zsebében és most egy darabka, könyömlény, sok pénzt elmosolyogtatta kis nőbűd önán..... Kihúta magát egy percere és furcsa mosoly út a szájára.

De csak egy percig tartott az es, mert hi fog felindulásában összehúszkolta a két kezét, megértte, hogy nincesen finom bőrkentű a kezén és bizony érdeke a tenyere. És azt is megértette, hogy ha otthon nem úgy élt volna, akkor nem kellett volna itt Amerikában a bányák mellyé járni, nem kellett volna annyit betorkálni azon az uton, amely a lesülteshez, beestelenéshez, bőrtölvőz viszi az embert.

De erről a méltóságos ur mit sem tudott. Mert a nagyságos ur már egészen tetszőleg hangon — csak talán kicsit kulcsosdón — felelt a kérdésre:

— Elemer őcsim, én nekem nem volt részem itt ebben az életben..... És lésien látja lelkem, én nem is kívánom.....

Elemer úri alig fért a bőrébe. Amikor

urfi, Kihúta magát és a nagyságos urnak nagy fátársadgása került, hogy megakadályozza abban, hogy Elemer felszépítse a szeméret a monokli. De azt már nem engedte el, hogy egy fehér szerűt ne tűzön a gomblukyában.

Bementek a színházba. A sok estélyi ruhás vagy inkább estélyi ruhátlan dáma hátára Elemer úri ugyancsak hűlekedett és boldog mosollyal mondta:

— Te, Miska, há'rt itt vannak szép nők, hát itt is van mulatás, éjjelei élet, pénz, meg minden. Hát te becsapált, én azt hittem, hogy itt csak kemény munka van..... Hát miéret nem becsapált esztől nekem?

A nagyságos ur lehatolt a fejét. Aztán felécsélt és a szemé mintha nagyon messze nézett volna. Mintha átneztet volna a tengeren túl, vissza Budapestre, a nagyságos ur fiatalágiba, amikor még ő is monokli ragyogott a felsőmően mikor még ő is este indult neki az életnek, fehér zsegtű volt a gomblukyában a egy szép leány a kocsiájában.....

A darab végén a nagy tolongásban ugyesen elült a méltóságos ur a nagyságos ur mellől. Hiába kereste őt, nem tudta megtalálni. Így hát mit lehetett mást tenni? Husz dollár jelentett a nagyságos urnak, de Elemer úri csak hazat látta, hiszen meg van neki a Bányászaton cím.

Elemer pedig azután odasietett a székélszározathoz és várta, amíg a nők lelkét magukról a színházi festékek és magukra nek, hársamra a nagyságos ur megérte, hogy a másik porció, amit az után viselnek. És jötték a lassan a tündérek és jött a kis piase szőke is, aki úgy felguyította a méltóságos ur szívé.

Elemer úri előelő őröndi modulatokkal odaugrott a kis szőkehez és elhárta:

— alsó és felső méltóságos Tornyai Elemer.

A kis szőke nekem tetszett és a pár szó, mert nem értette. A végén kinyitotta Elemer, hogy az istennő művészt őt teljesen megfődőtta és tisztelője őt, nagyragyágnak, amit csak most jött át az országba, tanulmányra azzal, hogy menjen vele vascsorán.

A kis szőke tárgya nyitotta a szemét és egyszerre látta magát, mint grófot, akit lí-

bériás inasok szolgálnak és őt akit kezdi fog meg egy királylány is. Furcsa volt neki a monokli helyes urfi, de azt gondolta, mit lehetett tudni, próbá szerencse és bezállt egy automból.

Egy nagyon előkelő Broadway restauránba mentek, ahol a pincérnek nagy barátságosan üdvözölték a kis szőket.

Hogy egy olyan csöpp lány menyőt tud enni, az csoda. De hát nem bánta a méltóságos ur, mert hiszen jó pár ezer korona a zsebében. Elemer nem igen evett. Csak nézte a nőt, meg a többieket. Csipkőbe volt öltözve, de nem volt ebóttulósok lányuk. Nagyon jó kedve kerekedett a lánynak, csacsogott össze-vissza és mindegy, hogy Elemer úri nem sokat értett belől. Yacora közben ántolott is. És Elemer majd kihojt a borból, amikor hallotta azt a furcsa szót, amiben meg a tehénkolón is szeret jászák.

Amikor vége volt a vacsorának, a kis nő sugott valamit a pincérnek, amire az hozta a jeges vödörrel egy üveg pezsgőt.

Hát ilyen szőrtől van ezben az országban? — nevért a méltóságos és ugyancsak felcsillagolt a szemé. Itt és Elemer dalolni kezdett, bus nagyragyát. A pincér hámozást is odaajtó, hogy ne csináljon olyan farmat. Ezt nem értette a nagy méltóságos ur, mert nem tudta, hogy mi az, mikor egy nagyragyágnak mulla?

Minden jónak vége van egyszer. Hajnalodott és a kis nő már nagyon böhökli. És jött a pincér a számlával, ami esélytől átértett neki. A méltóságos csak nézte, csak forgatta, de bizony arva nem lett kevesebb az östeg. És neki husz dollárja volt, meg egy pár kvóder. A kis szőke észrevette a bajt és halkán sőtőrdőve vonult el az asztaltól egy másfélóra, ahol különben is erősen nézte már őt egy kopasz ur. És azt gondolta a kis lány, hogy egy pénzcs kopasz ur mégis csak többet ér, mint egy csinos, fiatal nagyragyágnak, aki nem tudja kifuzni a vascsorán.

A méltóságosnak minden hajszálára az égnék állt. Be volt ijedve erősen. Mi lesz most? Odahaza könnyen elintézte volna a dolgot. Csak annyit kellett volna a kis pincérnek, hogy írja fel. Mert egy alsó-

felőtlányi Tornyainak még mindig van hittele. Ha pénze nincs is. De itt, ebben van Amerikában mi lesz velet.....

Hát csak a történet vége, ami minden más köztögnés halandóval, aki nem tud máskifizteni a számláit. Rendfőrt hirtak és hiába mesélte, hogy holnap kifőzött, a pincér dühös volt rá.

Ilyen szemtelenség. Nincs pénze és nemcsak, hogy nővel jön, hanem még főtverve az egész házat a lármszájával. Ugy kiabál, mintha legalább is milliomos volna.

Elemer nagyon megrösdött azon, hogy többre becsült volna a pincér egy milliomost, akit az ősei pedig ki tudják talni utacsereg lehetnek vagy cipőfőzők árulnak — mert azt olvasta, hogy itt minden milliomos pedig koldusjegyzék ember volt — 6 pedig páncz nékélly is a híres famióból származott. De hiába mondta az öfőveket, nem értette meg senki és csak még jobban nevétték.

Szóval Elemer úri bekerült a börtönbe. Bántotta a kis szőke hiteltelensége is nagyon. De hát ahogy már hozta volt szőke. Mindfőnyek a nők Amerikában, meg elfőve van az embernek, addig szeretik, ha elfőve a pénz, akkor elfőve a személen is. És különben a Tornyai végtelet. És a ténymen nem töké minden Tornyai.

De a börtön, uristen, hogy ebben a barbár Amerikában nincesnek tekintettel a rangra, származásra. Kibábil és az uton is, a rendőrfőző folyosón is:

— Mit csinál, megértte meg az összes lapoknak. Hát tudják maguk, hogy ki vezet őt? Becsületik egy Tornyait? Ezért elesapatom mindannyiunkat.

De nem sokáig kiabált, csak ami az szájára nem tapadt egy keletyis tenyer, egy rendőr tenyere. Ha nem is értette, hogy mit mondának, azt azért tudta, hogy itt a börtön val megfőrdemkedett légrétek, ha nem halgalt. Hát inkább halgaltott.

A börtön aztán volt ideje elméi kedni, hogy milyen drágán ordoz az Amerika. Odahaza alig felt volna több az egész számla, számítva a kis szőke nagy drágárára is, mint 5-6 ezer korona. Még adható volna ezer korona koravalló a pincérnek is. Itt meg egy rabolják az embert. Hiszen az mindent házaszer koroms, amit ki kerek. Ilyen rablis.

Rogel aztán telefonáltak a nagyságos urnak, aki akkor már kétfőve volt esve. Mit az hitte, hogy megölték a szőgyény Elemer úri, aki elfővet a szőke.

Ijedten szaladt a nagyságos ur a rendőrsőre és az első pillanattal boldog volt, amikor éspégen látta a méltóságos urat. Ki látta magát egy kicsit, elszállt a fejéből a a megfőrdő gőze, csak kicsit gyűvűt volt az arca. A nagyságos előadt a rendőrsőre, hogy az öccse pár napja jött ki Amerikából és nincs hozzácsókora a dollárkok, így történt, hogy nem tudta kifuzni a számláit, mert ő, szőgyény, még koránban számlolt.

Megbűntették meg Elemer 10 dollár-ra, csendháborítást és a nagyságos ur kiadta a száz dollár és a 10 dollár büntetőt. Nem szólt egy szó sem, csak úgy feloldavált rátkintett. És az tekintet többet mondott minden szóval.

A méltóságos hebegni kezdett:

— De kéhlek szépen — mert az a rebbent nem tudta meg az immondat, én én nem tudtam, én ehhez nem lehettem elkűszűve, hogy ilyen egy hably hó.....

Elindultak együtt. A méltóságos várta, hogy a nagyságos ur legalább össez egy számlát. Szeretett volna találni a dolgot. De hogy szólt a nagyságos ur egy szó sem. Pedig nagyságos nagy fejű neki az a harnikek dollár, amit ki kellett fizetni neki. És amiért a méltóságos mulatott a kis szőkével.

Aztán szép volt a leány legalább? — kérdezte a nagyságos ur.

A méltóságos ur legyintett:

— Ne is említsd azt a kis bestást.

A nagyságos ur felnevetett az égre és csak magához szőrdött.

— Te szőgyény bányafőrdő, amely ott kin Te Virginiában valahol boldogul él, nem is tudod, hogy utban feléd egy újabb alsó- és felsőtlánylány Tornyai ut. De hogy szólt a nagyságos ur, hogy ez csind..... Ebből lesz egy bányász.

Igy mulatott hát Elemer úri a vilányfőnyes Broadway.

Figyelem Lynch és Benhami magyarok!

Ne tartóztok a pénzt odahaza, hanem tartsátok a THE BANK OF LYNCH, Inc. takarékpénztárat, ahol a pénzeitek kamatozik és biztonságban van. Magyarok előnyben részesülnek.

1100 BETHVEN VAN
J. H. BARBER Elnök
E. T. KEARNS Pénztárnok

MIT AKAR TUDNI?

Tegye szívére a kezét és vallja be őszintén, hogy sokkal többet nem tud, mint amennyit tud. It is, ott is megakasztja valami csekélyesége, és nem képes tovább menni, amíg meg nem kérés valakit. És a rovat arra szolgál, hogy mindenféle ügyes-bajos dolgaitnak megválaszolásait tanácsot vagy bebiztosítást kapjanak.

Ira meg kérdését rövid pár szóban ezen a cédulán és ki ebben a rovatban felelji gondosan. Ha kérdése közérdekű, körkérjük egy a kérdés, mit a feleletet, ha megváradék, akkor csak a választ küldjük.

KÉRDEZŐ LAP

A kérdés neve: szám

Pontos címe:
Város: Allam:
Box vagy házszám:

MIT AKAR TUDNI?

HA ÖN ELLÁTOGT AZ ÖHÁZÁBA

Ünnepi ünnepségeket és könyvtárat a Red Star Line, a Star Line vagy az American Line egyik legnagyobb hajóján.

A legújabbakról beszélték Európában minden részben. Kihívás és ösztönzés ezek. A hajók minden modern menő kényelem. Minden modern hajó ócska előnye.

RED STAR LINE
WHITE STAR LINE
INTERNATIONAL MERCHANT MARINE COMPANY
9 BROADWAY, NEW YORK CITY
Még egy hajó szerződés!

Immigrant State Bank

BEVÁNDOROLTAK ÁLLAMI BANKJA

ELZOTT REVÉSZ ES SZÖKE

1445 FULLERTON AVENUE,
Chicago, Ill.

Felkutatás szolgáltatás a magyar bányászoknak
PÉNZMŰVEZÉS, HITELEZÉS, KÖZVEZŐSÉGI ÜGYEK ELNÉZÉSE
Közvetítés a bányászok között, kölcsönök, átvétel, bányászok
Levelező felkutatás minden részben.
Létező, érdeklődés minden részben.
TÁJÁZTATÁS
SZÖKE IMRE, elnök
SZÖKE FERENC, pénztárnok
REVÉSZ BEALA, alelnök

John Konts, Macdonald, Fox. Teljesen engedő, ha így címez lelek: Magyar Kir. Postakészletképzési Igazgatóság, Budapest, Hungary, ajánlván. Tudunkkal a kétegykötőli ad, csak majd felvilágosított. Levelét sádj fel ajánlván és a feladó vevőnyét értes meg.

Daricsi Sándor, Filbert, W. Va. Irjon egy levelet a Transatlantic Trust Company new yorki irodájához, 67 William St. a címe a megváradék is irhat. Kétfelétlenül meg fogják önnök írni, hogy mi van a hadiközlökön köztélenél.

Már a Broadwayn szédült az Elemer

Legjobb, leggyorsabb hajók a világon. Királyi bányások. Van minden kényelmesség és mindenféle felszereltség a hajókon.

IPARI HIREK

TOBB MUNKÁS VESZNEK FEL A VASUTAK. A vasutak az utolsó hetekben több száz újabb munkásnak adtak munkát.

Jelentés Himlervillerről

Ertesítjük részvevőinket és a magyar bányásokat, hogy már munkálatokba kezdtek a munkák rendezésében.

Egy nemes cél érdekében

Halmaj-Avan szőlő a megyén már pár évtizede a rögökben, templomban a harang, pedig jó hívné, nemhogy csak a saját községben magindulták.

Table with 2 columns: Name and Amount. Lists names like Járók Dániel, Revik István, Bukovics Mihály, etc.

EUROPÁBA

Kövvelik összekötötték magyar városokkal. Jól és olcsón átjárható. A modern gépek minden kényelmét.

Thurmond és vidéki magyarok

Meghívhatunk bányákra, ha nem fordulhatunk az őnkéntesekhez. Bankunk az Egyesült Államok bankjainak felügyelője.

286,025 MUNKÁSÉLŐKÖLTI A PENNSYLVANIAI VÁROSBAN.

Pennsylvania nagyobb városában 1921. május végén volt a munkásoké a július 15-iki kimutatás szerint. Ezek közül 116 ezer férfi és 111,500 nő szerepel a Philadelphia kerületben.

Megnyitott Gyártelep.

A Reading Iron Co. gyárát Danville, Va.-ban új megújították. A Danville, Va.-ban új megújították a munkát.

Bányászok

A gyűjtés összesen \$173.65 volt, melynek ellenében 47,000 (negyvenhét ezer) koronát küldött el a Soltész János. Nagy István vezénél példaként mutat.

A következők adoztak:

Table with 2 columns: Name and Amount. Lists names like Soltész János, Ján János, Ján Kristóf, etc.

ALABAMA Bányások

Birmingham, Ala.-ban a Dwight Manufacturing Co. új megújított munkát. Teljes erővel dolgoznak.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

National Bank of Thurmond

Thurmond, W. Va. Csak 1 dollár kell. A Reading Iron Co. gyárát Danville, Va.-ban új megújították.

MEGNYITOTT GYÁRTELEP.

A Reading Iron Co. gyárát Danville, Va.-ban új megújították. A Danville, Va.-ban új megújították a munkát.

Bányászok

A gyűjtés összesen \$173.65 volt, melynek ellenében 47,000 (negyvenhét ezer) koronát küldött el a Soltész János.

A következők adoztak:

Table with 2 columns: Name and Amount. Lists names like Soltész János, Ján János, Ján Kristóf, etc.

ALABAMA Bányások

Birmingham, Ala.-ban a Dwight Manufacturing Co. új megújított munkát. Teljes erővel dolgoznak.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Toms Creek és vidéki Magyar Bányások

Nem tartósított munkások. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

ALABAMA Bányások

Birmingham, Ala.-ban a Dwight Manufacturing Co. új megújított munkát. Teljes erővel dolgoznak.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

THE MINERS BANK OF COMMERCE

C. O. RAMBEY, Péntárnok. COBURNE, Virginia. Az egyedüli magyar DETEKTIV.

Letartóztattak Pesten négy újságíró

Budapestben négy újságíró letartóztatták, akiket az utolsó napokban a munkások ellenük kiáltottak.

ÚJRA MEGJELENIK A BUKFENK.

A Bukfeneke című képregény folytatása, mely az utolsó részen a munkások ellenük kiáltottak.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

EUROPA

Italia-America General Agents. 1 STATE STREET, NEW YORK.

PORTAGE

Italia-America General Agents. 1 STATE STREET, NEW YORK.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

Figyelem bányászok

Munkálatok elkezdésére. A bányákban munkásokra van szükség. A bányákban munkásokra van szükség.

